

Dr Tiberius Rata, Teologia Starego Testamentu,

Sesja 2, Bóg jako Stwórca

© 2024 Tiberius Rata i Ted Hildebrandt

To jest dr Tiberius Rata w swoim wykładzie na temat teologii Starego Testamentu. To jest sesja 2, Bóg jako Stwórca.

Cześć wszystkim. Dzisiaj porozmawiamy o Bogu jako Stwórcy. Jak wiecie, Biblia zaczyna się od słów: Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Więc Bóg objawia się najpierw jako Bóg Stwórca.

Ale kiedy Mojżesz pisze te słowa, nie pisze w próżni. Jedną z dominujących historii tamtych czasów, kiedy Mojżesz pisał Księgę Rodzaju, jest Enuma Elisz. A Enuma Elisz oznacza po prostu wznieść się wysoko, ponieważ tak się zaczyna, najsłynniejsza przed Księgą Rodzaju starożytna historia Bliskiego Wschodu, która opowiada sumeryjsko-akadyjską historię stworzenia, jednocześnie wyjaśniając, jak Marduk został głównym Bogiem w Babilonie.

W Enuma Elisz Marduk chce osiągnąć supremację wśród bogów i walczy z Tiamat. Przecina jej ciało na pół i z górnej części ciała tworzy niebiosy, a z dolnej części ciała ziemię. I to była dominująca historia w Enuma Elisz.

Enuma Elisz mówi również o młodszych bogach. Wiecie, mieliście dużych bogów, a potem mieliście mniejszych bogów. Mniejsi bogowie, młodszy bogowie, mieli zadanie kopania kanałów irygacyjnych, a potem im się to nie spodobało; zbuntowali się, co doprowadziło do stworzenia ludzkości.

I dlatego bardzo ważne jest zrozumienie, że historia stworzenia, którą mamy w Biblii, nie jest opowiedziana w próżni. Ale znowu, były tam jakieś pomysły. Egipcjanie mieli tak zwane historie stworzenia.

Istniało wiele opowieści o stworzeniu. W jednej z opowieści o stworzeniu w Egipcie Noom siedział przy kole garncarskim, kształtując na nim człowieka. Kiedy uformował człowieka, zdał sobie sprawę, że nie ma mocy, by dać mu życie.

Więc dzwoni do żony i mówi: Hej, kochanie, chodź tutaj. Więc żona przychodzi i rodzi życie w człowieku. Istnieją opowieści na starożytnym Bliskim Wschodzie, gdzie bogowie urządzali orgie z innymi bogami, a w wyniku tych związków masz człowieczeństwo.

Tak więc w tak zwanych historiach stworzenia na starożytnym Bliskim Wschodzie jest wiele chaotycznych, niemoralnych elementów. A kiedy patrzymy na Biblię, nie widzimy niczego takiego. Wszystko jest bardzo, bardzo uporządkowane.

Nie ma nic chaotycznego. Oczywiście Mojżesz używa słów, które były używane w tamtym czasie i pojęć, ale to nie znaczy, że Mojżesz kopiuje z Enuma Elish lub innych, na przykład z eposu o Gilgameszu. Nie, używa terminów, które były używane w tamtych czasach i w tamtych miejscach, ale nie plagiatuje, jak sugerują niektórzy.

Więc Genesis jest w pewnym sensie polemiką z historiami innych narodów. Ale Bóg natchnął Mojżesza do pisania, ponieważ Mojżesz najwyraźniej nie był obecny przy stworzeniu. Ale kiedy inspiruje Mojżesza do pisania, Mojżesz pisze bardzo uporządkowaną opowieść.

Nie ma nic chaotycznego. Bóg nie walczy z nikim. On mówi, aby świat zaistniał.

Więc Genesis uczy nas od początku, a Biblia uczy nas, kim jest Bóg i co robi. A Genesis uczy nas nie tylko tego, kto to stworzył, ale także tego, jak to zrobił, kiedy to zrobił na początku. Potem masz stworzenie ludzkości, a potem dzień szabatu.

Więc bardzo ważne jest, aby spojrzeć na to w kontekście. I oczywiście zaczynasz od początku od wprowadzającego podsumowania; na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ponownie, to nie jest przypadek, ponieważ uczy nas, przede wszystkim, kto stworzył, kiedy stworzył, na początku.

Innymi słowy, przed tym wydarzeniem nie było niczego, a ono uczy nas, co stworzył Bóg. Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Niebo i ziemia są figurami retorycznymi, zwanymi meryzmem, gdzie dwa przeciwieństwa oznaczają całość.

Na przykład w Psalmie 139 Dawid mówi: Panie, Ty wiesz, kiedy siadam, kiedy wstaję. Dwa przeciwieństwa oznaczają całość. Co Bóg wie o mnie? On wie wszystko.

Więc kiedy Genesis 1 mówi, że na początku Bóg stworzył niebo i ziemię, to znaczy, że stworzył wszystko. Więc kiedy teleskop Hubble'a odkrywa nowe galaktyki, Genesis 1 mówi nam, że Bóg je stworzył. Więc to bardzo, bardzo ważne podsumowanie.

A potem w 1:2 masz ten pierwszy dzień stworzenia, ziemia była bezkształtna i pusta, a ciemność była nad powierzchnią głębin, a Duch Boży unosił się nad powierzchnią wód. Od początku, znowu, widzimy, że Bóg, Duch, był również obecny przy stworzeniu. A potem Jan 1:1 mówi nam, że Bóg Syn był obecny przy stworzeniu.

Tak więc to jest początek doktryny Trójcy, ale znowu, nie możesz tego udowodnić z tych wersetów, ale to jest początek doktryny Trójcy. Więc to, co następuje w tych dniach stworzenia, to to, co niektórzy nazywają analizą ramową, gdzie Bóg formuje bezpostaciowość i wypełnia pustkę. Więc znowu, bardzo uporządkowane stworzenie.

Światło pierwszego dnia, powietrze i morze, ląd trzeciego dnia, słońce, księżyc i gwiazdy pojawiają się dopiero czwartego dnia. No więc, jak to możliwe, że masz światło pierwszego dnia, a potem masz słońce, księżyc i gwiazdy? Czy możesz mieć światło bez słońca, księżyca i gwiazd? Tak, jeśli zajrzemy do Pisma Świętego, możesz mieć światło bez słońca, księżyca i gwiazd. Pojawia się w Księdze Wyjścia i oczywiście pojawia się w Księdze Objawienia.

Następnie masz stworzenia powietrzne i morskie piątego dnia i stworzenia lądowe szóstego dnia. Następnie końcowy epilog i stworzenie dnia szabatu są również bardzo, bardzo ważne, ponieważ w Enuma Elish to, co ludzie uświęcają lub bogowie uświęcają, to przestrzeń. W Księdze Rodzaju Bóg uświęca czas, a nie przestrzeń, co jest bardzo, bardzo ważne.

I oczywiście w czwartym przykazaniu, znowu, to samo pojawia się w dniu szabatu. Więc znowu widzimy tutaj spójny wzór w dniach stworzenia. Bóg powiedział, niech się stanie, to jest rozkaz i wypełnienie, i tak się stało.

A ocena i Bóg powiedział, że to było dobre. Niektórzy mówią, cóż, Biblia uczy nas tylko, kto to stworzył, a nie jak to zrobił. Cóż, pytanie brzmi, dlaczego mamy ramy czasowe? Był wieczór i był poranek.

No cóż, dzień pierwszy, dzień drugi, dzień trzeci, dzień czwarty. No więc dlaczego? Ponieważ Bóg chciał, abyśmy wiedzieli nie tylko, kto to stworzył, ale jak to zrobił. Ta hipoteza ramowa, znowu, opiera się na Księdze Rodzaju jeden i dwa, gdzie jest powiedziane, że ziemia była bezkształtna i pusta.

Cóż, to właśnie robi Bóg w dniach stworzenia. Tworzy bezpostaciowość w dniach pierwszym, drugim i trzecim, a wypełnia pustkę w dniach czwartym, piątym i szóstym. Teraz niektórzy ludzie rozwinęli to i powiedzieli, no cóż, zobacz, to dowodzi, że to tylko zabieg literacki i nie można tego interpretować dosłownie.

Ale pytanie brzmi, dlaczego nie możemy zrobić obu? A odpowiedź brzmi, że możesz zrobić oba. I myślę, że możesz mieć dni jeden, dwa i trzy, cztery, pięć i sześć jako dosłowne dni. I nie, nie są sprzeczne.

Bóg nie tylko przedstawia się jako stwórca, ale w wersecie dwudziestym szóstym mamy. Bóg mówi: Uczyńmy ludzi na nasz obraz, podobnych do nas i niech panują nad rybami morskimi i nad ptactwem niebios, i nad bydłem, i nad całą ziemią, i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi. Pytanie brzmi: kim jesteśmy my? Uczyńmy ludzi.

Więc uczeni wysunęli kilka hipotez. Niektórzy mówią, że Bóg rozmawia z innymi bogami starożytnego Bliskiego Wschodu, wiesz, Mardukami świata i innymi bogami, wiesz, Baalami i Aszerothami. Nie, to nie to, co się tutaj dzieje.

Ale niektórzy mówią, że tak właśnie się dzieje. Bóg mówi do innych stworzonych rzeczy, hej, zbierzmy się wszyscy i stwórzmy to razem. Niektórzy mówią, że to honorowa liczba mnoga, która, nawiasem mówiąc, nie występuje w języku angielskim.

Na przykład w innych językach, kiedy mówisz you, you ma formę liczby pojedynczej, a you ma formę liczby mnogiej lub kogoś, kto jest starszy. To trochę jak honorowa forma liczby mnogiej. Ponownie, angielski jej nie ma.

Jest obecna w innych językach. Tak więc Bóg mówi do siebie, zasadniczo, stwórzmy ludzi — to samo dotyczy liczby mnogiej samorozważania.

Niektórzy mówią, że wskazuje na Trójcę. Ponownie, Trójca jest biblijną koncepcją teologiczną, która rozwija się, gdy patrzysz od Księgi Rodzaju do Objawienia. Nie możesz powiedzieć, że jest tutaj, w Księdze Rodzaju.

Jak niektórzy sugerują, ponieważ masz ducha. I oczywiście masz Johna, który mówi o słońcu. Tak.

Więc wiemy, że istnieje Trójca, ale nie jest to udowodnione ani pokazane w tym tekście. Właściwie, słyszałem kiedyś w radiu kogoś, kogo imienia nie będę już wymieniał. Powiedział to, ponieważ w języku hebrajskim liczba mnoga zaczyna się od trzech w górę.

To pokazuje, że to jest Trójca. A ja mówię, nie, hebrajski student, który mówi ci, że to nieprawda. Ponownie, Trójca, podczas gdy, jak wiemy, patrząc wstecz, czytając Biblię od prawej do lewej, wiemy, że Trójca była zaangażowana w stworzenie.

Ale nie możemy udowodnić Trójcy z Księgi Rodzaju 1. A niektórzy mówią, że był to dwór niebiański, jak na przykład w Hiobie. Ponownie, nie możemy wiedzieć na pewno, ale to są te różne hipotezy.

Teraz wiemy, że Bóg mówi: stwórzmy człowieka na nasz obraz. Więc co to znaczy być na obraz Boga? Po łacinie byłoby to Imago Dei, co wydaje się bardzo różne, szczególnie w kościele i u ojców kościoła.

Przed wszystkim jest to jedność psychosomatyczna, co oznacza, że obejmuje zarówno umysł, jak i ciało. Wiemy więc, czego to nie oznacza. Nie oznacza to, że Bóg ma ciało.

Bóg jest duchem, nieskończonym i doskonałym. Więc kiedy mówi, że stwórzmy wielu na nasz obraz, nie oznacza to, że Bóg ma ciało. Ale oznacza to, że mówi, że chcę, aby

ludzie byli wiernymi i odpowiednimi reprezentacjami, czyli istotami racjonalnymi, moralnymi i duchowymi.

Innymi słowy, Bóg mówi, że chcę uczynić kogoś innym niż zwierzęta. Widzisz, zwierzęta są stworzone z instynktem. Ludzie są stworzeni na obraz Boga jako racjonalni.

Potrafimy rozumować moralnie. Znamy różnicę między dobrem a złem i istotami duchowymi. Jesteśmy w związku z; żyjemy w związku z, Bogiem.

Więc jesteśmy istotami racjonalnymi. Rozumujemy; na przykład zwierzęta zostały stworzone z instynktem, ale nie myślą o myśleniu. My mamy zdolność rozumowania.

Bóg dał na przykład bobrom mądrość, aby zbudować tamę. Ale nie widzisz bobra w internecie, jak zbudować lepszą tamę. Mam na myśli, że jeśli widzisz, poszukaj pomocy.

Istoty moralne, znamy różnicę między dobrem a złem. Myślałem, że nauczałem Starego Testamentu i etyki w systemie więziennym. Ale nigdy, wiesz, więzienie było pełne ludzi.

Nigdy nie uczyłem w więzieniu dla psów i kotów. Dlaczego? Ponieważ nie mają zdolności moralnych. Nie pociągamy ich do odpowiedzialności.

I oczywiście istoty duchowe, Bóg od początku chciał być w relacji z Adamem i Ewą i mieć z nimi komunie. Tak więc, bycie stworzonym na obraz Boga oznacza, że jesteśmy istotami racjonalnymi, moralnymi i duchowymi. Oznacza to również, że jesteśmy istotami żywymi i że jesteśmy przedstawicielami autorytetu.

Oznacza to, że wtedy, na przykład, jeśli król rządził dużym terytorium, oczywiście nie mógł być w tym samym miejscu w tym samym czasie. Więc stawiał posągi ze swoim wizerunkiem, a następnie umieszczał je w całym imperium. Więc jeśli ktoś przychodzi i mówi, hej, kto tu jest królem? Mówili, oto wizerunek króla.

I to samo, Bóg czyni ludzi przedstawicielami. Mamy być Jego przedstawicielami na ziemi. I znowu, to bardzo dobrze pasuje do tego, co Jezus mówi w Ewangelii Mateusza 28.

Więc to jest bardzo ważne. Kiedy zaczynam zajęcia, mówię uczniom, że mają wewnętrzną wartość. Nie z powodu tego, co potrafią, jak wyglądają, czy ile punktów zdobywają.

Masz wartość wewnętrzną, ponieważ zostałeś stworzony na obraz Boga. Biblia mówi o mężczyźnie i kobiecie. On ich stworzył. Wyobraź sobie, o czym musimy teraz dyskutować na zajęciach na temat tej bardzo podstawowej rzeczy.

Więc kiedy odrzucamy prawdę Biblii, musimy zastąpić ją czymś innym, mianowicie kłamstwem. Więc walka z Szatanem, ponieważ jest ojcem kłamstwa, trwa. I musimy walczyć z nią prawdą słowa Bożego.

Tak więc fakt, że Bóg jest stwórcą, jest bardzo znaczący, ponieważ uczy nas, kim jest Bóg. Bóg jest osobą, która posiada umysł i wolę, jest wszechmocna, może zrobić wszystko, jest dobra i tworzy dobre rzeczy. Tak więc, kiedy mówi, że to jest dobre, dobre, dobre, bardzo dobre, to nie jest to tylko stwierdzenie. To stwierdzenie moralne.

I mówi o dobrym Bogu dającym dobre rzeczy swojemu stworzeniu. On jest transcendentny nad naturą. W Enuma Elish bogowie są częścią stworzenia.

W historii stworzenia w Księdze Rodzaju Bóg jest ponad stworzeniem. Mówi stworzeniem w porządku i w istnieniu. Bóg jest transcendentny nad naturą.

On jest twórcą i podtrzymującym życie i całe stworzenie. Bóg nie tylko tworzy, a potem odchodzi. Bóg jest bardzo zaangażowany w swoje stworzenie, jak możemy zobaczyć w jego relacji z Adamem i Ewą.

Ludzie są stworzeni na obraz Boga i są wyjątkowi. Ponownie, Jezus umarł za rasę Adama. To sprawia, że jest bardzo ważne, aby Adam był postacią historyczną, a nie tylko postacią z charakterem.

Poza tym nie można argumentować, że, jak twierdzą niektórzy, istnieje ewolucja teistyczna, a Adam pojawił się na całym świecie. To jest problem z pytaniem, kiedy obraz Boga wszedł w ludzi, jeśli tak jest. I za którego z Adamów Jezus umarł? Paweł wyraźnie mówi, że Jezus umarł za rasę Adama. Natura nie jest wypełniona duchami Boga, ale jest bytem stworzonym przez Boga.

Nie należy go czcić. A co zrobili ludzie? Zrobili dokładnie to. Czčili stworzenie i stworzenie, a nie stwórcę.

Kiedy patrzymy na Nowy Testament, widzimy, że Bóg Ojciec, Syn i Duch Święty byli zaangażowani w stworzenie. Ponownie, Jan 1 jest o tym bardzo jasny. 1 Koryntian 8:6 i oczywiście fragment Kolosan, który mówi o boskości Chrystusa.

Bardzo, bardzo ważne, gdy mówimy o stworzeniu. Kolosan 1, zaczynając od wersetu 15, mówi: On, mówiąc o Jezusie, jest obrazem Boga niewidzialnego, pierwotnym wszelkiego stworzenia. Bo przez niego zostało stworzone wszystko, co jest w niebie i

na ziemi, widzialne i niewidzialne, czy to trony, czy panowania, czy zwierzchności, czy władze.

Wszystko zostało stworzone przez Niego i dla Niego. Więc w Nowym Testamencie jest dużo języka kreacji. Bóg objawia się poprzez Pismo Święte, a Bóg objawia się poprzez naturę.

Jak powiedział Augustyn, Bóg napisał dwie księgi: Biblię i stworzenie. I możesz spojrzeć na obie i zobaczyć Boga. To wszystko, co mamy w Rzymian 1, który jest klasycznym tekstem, który mówi o tym, co Augustyn nazwał ogólnym objawieniem.

To samo, co później Akwinata wziął i kontynuował swój argument na rzecz istnienia Boga. Rzymian 1:18 mówi: Albowiem gniew Boży objawia się z nieba na wszelką bezbożność i niesprawiedliwość ludzi, którzy przez niesprawiedliwość swoją tłumią prawdę. To, co można wiedzieć o Bogu, jest dla nich jawne, ponieważ Bóg im to objawił.

Ponieważ Jego niewidzialne atrybuty, a mianowicie Jego wieczna moc i boska natura, były wyraźnie postrzegane od stworzenia świata w rzeczach, które zostały stworzone, więc nie mają wymówki. Tak więc Bóg objawia się poprzez swoje słowo i poprzez naturę. Tak więc, jeśli chodzi o praktyczne aspekty naszej posługi, musimy głosić i nauczać o stworzeniu, ponieważ jest to fundament naszych przekonań i naszego sposobu życia.

Czasami ludzie mówią nowym wierzącym, że musimy zacząć czytać Ewangelię Jana. Cóż, Jan opiera się na Księdze Rodzaju, aby zrozumieć. Więc lepszym sposobem, aby to zrobić, jest zacząć od Księgi Rodzaju, a następnie przejść do Jana.

Więc jaki to rodzaj stworzenia? Istnieje kilka interpretacji tekstu Genesis. Jedna pochodzi z łacińskiego *fiat creationism*, dosłownego sześciodniowego stworzenia. Słowo *yom* w Starym Testamencie, kiedykolwiek modyfikowane przez przymiotnik liczbowy, zawsze oznacza okres 24 godzin.

Nie ma wyjątku od tej reguły. Tak więc wyrażenie, był wieczór, był poranek, wskazuje na to. Wewnętrzny dowód z Pięcioksięgu jest prawdopodobnie najlepszy, znajduje się on w Dziesięciu Przykazaniach, gdzie Bóg daje czwarte przykazanie i mówi w Księdze Wyjścia 20, zaczynając od wersetu 8, Pamiętaj o dniu szabatu, aby go święcić.

Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką pracę swoją, ale siódmy dzień jest szabatem dla Pana, Boga twego. W nim nie będziesz wykonywał żadnej pracy, ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twoja służebnica, ani twoja służąca, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec, który jest w twoich bramach. Potem mówi: bo w sześciu dniach uczynił Pan niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich jest, a siódmego dnia odpoczął.

Dlatego Pan pobłogosławił dzień szabat i uczynił go świętym. Więc wyobraź sobie, że jesteś częścią grupy wychodzącej z Egiptu. Słyszysz to po raz pierwszy.

Bo w ciągu sześciu dni Pan stworzył niebo i ziemię. Czy rozumiałbyś to inaczej niż sześć dni temu? Gdybyś żył w czasach Dawida, czy rozumiałbyś to inaczej niż sześć dni? Gdybyś żył w czasach Jezusa? Więc może w XIX wieku niemieccy teologowie w końcu ujrzeni światło i odkryli, że tak naprawdę nie oznacza to sześciu dni. Nie wiem.

Ci, którzy odrzucają biblijną relację i chcą połączyć Biblię z darwinistyczną teorią ewolucji, mówią: nie, najlepszym sposobem na zrozumienie jest teistyczna ewolucja. Bóg faktycznie stworzył świat poprzez proces ewolucji. Tak więc, gdy patrzysz na Księgę Rodzaju, powinieneś patrzeć tylko na to, kto go stworzył, a nie jak to zrobił.

Teistyczni ewolucjoniści wierzą zarówno w ewolucję organiczną lub mikroewolucję od molekuly do człowieka, jak i mikroewolucję od małpy do człowieka i interpretują Księgę Rodzaju 1 w sposób alegoryczny. Teraz musimy przyznać, że ewolucja istnieje. Teraz ewolucja oznacza po prostu zmianę w czasie.

Na przykład, jeśli spojrzysz na historię, jeśli spojrzysz na historię moich przodków, jestem wyższy niż moi przodkowie 100 lat temu. Mój syn jest wyższy ode mnie. Tak więc ewolucja w obrębie gatunku zachodzi cały czas.

Ale nie ma dowodów na ewolucję od małpy do człowieka. Więc znowu, musimy być konsekwentni, jeśli chcemy to zrobić. Więc, teistyczny model ewolucyjny jest zrobiony, znowu, próbując uspokoić tak zwaną społeczność naukową i powiedzieć, spójrz, Darwin ma rację, a Biblia ma rację.

Spróbujmy to dopasować. Ale kiedy to robisz, tak naprawdę musisz pozbyć się biblijnego opisu. Inna hipoteza to teoria dnia-wieku, która również pozwala na działanie pewnego modelu ewolucyjnego.

I mówią, że Bóg stworzył świat, ale Yom oznacza wiek lub nieokreślony okres czasu. I jest to prawdą w tym sensie, że Yom może to oznaczać. Więc jeśli spojrzysz do Pisma Świętego, Yom może oznaczać okres 24 godzin, ale może również oznaczać nieokreślony okres czasu.

Właściwie, jest nawet używane do tworzenia takich kont. Jeśli spojrzysz do Księgi Rodzaju, rozdział 2, I niebo i ziemia zostały ukończone i wszystkie ich zastępy. A siódmego dnia Bóg ukończył dzieło, które wykonał.

I odpoczął dnia siódmego od wszelkiego dzieła, które wykonał. Tak więc Bóg pobłogosławił dzień siódmy i uczynił go świętym, ponieważ w nim Bóg odpoczął od

wszelkiego dzieła swego. A następnie werset 4 mówi: Oto pokolenia nieba i ziemi, gdzie zostały stworzone w dniu, w którym Pan Bóg uczynił ziemię i niebo.

Tak więc nawet w opisie stworzenia słowo dzień oznacza długi okres czasu. Tak więc mamy to również w literaturze prorockiej. Joel 2.1 mówi o dniu Pańskim.

Teraz, ponownie, kiedy patrzymy na dzień Pański, wiemy, że nie jest to okres 24 godzin, ale jest to długi okres czasu. Więc, mówią, że teoria dnia-wieku może pasować tutaj, aby umożliwić długie okresy czasu. Problemem jest to, że jeden z problemów polega na tym, że jeśli uwzględnisz dzień, ponieważ masz wieczór i poranek, jeśli masz dzień, musisz również mieć noc.

Więc jak to pasuje do tej relacji? Następnie inni w dyskusji o Księdze Rodzaju 1 sugerują, że istnieje luka między 1.1 a 1.2, gdzie uważają, że coś kataklizmicznego wydarzyło się pomiędzy na początku Bóg stworzył niebo i ziemię, a potem ziemia była bezkształtna i pusta. I to wyrażenie, tohu wawohu, bez formy i pustki, pojawia się jeszcze raz w Księdze Jeremiasza, aby oznaczyć jakiś rodzaj języka osądu. Dlatego niektórzy mówią, no cóż, zobacz, coś musiało się wydarzyć między 1:1 a 1:2. Nazywają to teorią luki, a także dopuszcza ona długi okres czasu i dopuszcza, że tak powiem, stworzenie starej ziemi.

Ponownie, mamy tutaj ewangelików na spektrum pod względem interpretacji Księgi Rodzaju i możemy pozwolić na pewną różnorodność, o ile nie zgadzamy się w cywilizowany, chrystocentryczny sposób. Ale Księga Rodzaju jest tylko początkiem i mówi nam tylko o początku tego, jak Bóg stworzył. Jeśli przyjrzymy się, jak rozwija się Stary Testament, w reszcie Starego Testamentu jest więcej o Bogu Stwórcy niż w Księdze Rodzaju.

Uczeni uważają, że Księga Hioba jest jedną z najstarszych ksiąg Starego Testamentu, jeśli chodzi o język. Tak więc w Księdze Hioba Hiob przedstawia Boga jako Boga Stwórcę. I masz to w rozdziale 28, który jest pieśnią mądrościową dla Boga Stwórcy.

Przeczytam tu tylko kilka wersetów, zaczynając od wersetu 23. Bóg rozumie drogę do tego i zna jego miejsce. Bo patrzy na krańce ziemi i widzi wszystko pod niebem.

Kiedy dał wiatrowi jego ciężar i rozdzielił wody według miary, kiedy wydał dekret o deszczu i drogę dla błyskawicy grzmotu, wtedy zobaczył to i ogłosił, ustanowił to i zbadał, i powiedział do człowieka: Oto bojaźń Pańska, która jest mądrością, a odwrócenie się od zła jest zrozumieniem. Masz wiele języka z Księgi Rodzaju tutaj w Księdze Hioba. I oczywiście, kiedy Bóg w końcu przemówił pod koniec Hioba, niektórzy ludzie mówią, że Bóg daje Hiobowi quiz z około 70 pytaniami i najwyraźniej Hiob go nie zdał.

Ale co jest interesujące pod koniec Hioba, Bóg nigdy nie odpowiada na żadne z pytań Hioba. To, co czyni, to objawia się jako Bóg Stwórca. Mówi: Spójrz, gdzie byłeś, gdy zakładałem fundamenty ziemi? Powiedz mi, czy rozumiesz.

Kto ustalił jego wymiary? Wiesz. Albo kto rozciągnął na nim linę? Mówi o pięknie porządku, który stworzył. Mówi o majestacie tych zwierząt, które stworzył szóstego dnia.

To właśnie masz tutaj z behemotem, Lewiatanem. Wiesz, ludzie mnie pytają, Kiedy powstały dinozaury? Cóż, według Biblii, zostały stworzone szóstego dnia stworzenia. Oto behemot, którego stworzyłem, tak jak stworzyłem ciebie, on je trawę jak wół.

Oto siła jego jest w biodrach jego, a moc jego w mięśniach brzucha jego. On sprawia, że ogon jego jest sztywny jak cedr, a ścięgna jego ud są ze sobą połączone.

Jego kości są rurami z brązu, jego członki są jak pręty z żelaza. On jest pierwszym z dzieł Boga. Niechaj ten, który go stworzył, przybliży go do swego miecza.

Bo góry dają mu pożywienie, gdzie bawią się wszystkie dzikie zwierzęta. I sednem tego w Hiobie jest to, że Bóg znów się objawia, a objawia się jako Bóg Stwórca. To nie mogło być dziełem nikogo innego.

I musisz kochać koniec Hioba, ponieważ Hiob przychodzi na końcu i mówi: Wiem, że możesz wszystko. W końcu widzi Boga. Słyszałem o tobie ze słyszenia, ale teraz moje oko cię widzi.

Dlatego gardzę sobą i żałuję w prochu i popiele. Kiedy widzimy Boga takim, jakim On naprawdę jest, musimy powiedzieć jak Izajasz: Biada mi, biada mi, bo mnie nie ma. To właśnie czyni Hiob.

Gardzę sobą i żałuję w prochu i popiele. W Księdze Psalmów i w Księdze Przysłów Bóg jest opisany jako Bóg Stwórca. Jeśli spojrzysz na Psalm 8 i na paralele, które istnieją z Księgą Rodzaju 1, pomyśl o całym języku, który masz tutaj z Księgi Rodzaju 1. O Panie, nasz Panie, jak majestatyczne jest Twoje imię na całej ziemi.

Powiedziałeś chwałę ponad niebiosami. Więc tylko w jednym wersecie masz ideę ziemi, masz ideę niebios. Masz słowo w wersecie 2, ustanowione.

To jest czasownik kreacji. Kiedy Bóg ustanawia, to jest czasownik kreacji. To nie jest po prostu bara w wersecie 1 rozdziału 1 Księgi Rodzaju.

To jest tworzyć, co, nawiasem mówiąc, robi tylko Bóg, ale ustanawia, to jest kolejny czasownik kreacji, kun lub yatsar, formować. Wszystkie te czasowniki kreacji pojawiają się w całym Piśmie Świętym. Kiedy patrzę na dzieło twoich niebios, dzieło

twoich palców, księżyc, gwiazdy, widzę, że masz wszystkie te paralele do Księgi Rodzaju 1. Masz ptaki i owce, woły i zwierzęta.

Wszystkie one sięgają Księgi Rodzaju 1, a następnie psalmista kończy: O Panie, Panie nasz, jakże majestatyczne jest Twoje imię na całej ziemi. Jak Bóg stworzył? Psalm 33, 6 mówi nam: Słowem Pana zostały uczynione niebiosy, a tchnieniem ust Jego wszystkie ich dzieła. Zobacz, Bóg nie potrzebował surowca.

Tutaj jest powiedziane, że Bóg przemówił do istnienia i był. Ponownie, pomyśl o innych tak zwanych historiach stworzenia z innych narodów. Wiesz, Marduk potrzebował ciała Tiamat, aby stworzyć.

Noom potrzebował gliny, aby stworzyć. Masz to wszystko, ale w opisie Księgi Rodzaju Bóg wypowiada słowo, aby zaistniało. A psalmista to rozpoznaje, gdy mówi: Słowem Pana zostały stworzone niebiosy, a tchnieniem ust Jego wszystkie ich zastępy.

W Psalmie 89 masz zwierzchnictwo Jahwe. A potem, gdy studiowałem to w Trinity z doktorem Dickiem Averbeckiem, studiowałem Psalm 104. Spójrz na Psalm 104.

Masz język sięgający do Księgi Rodzaju. Część tego języka sięga do Księgi Rodzaju 1. Część może sięgać do Księgi Rodzaju 6 do 9 i opisu potopu. Ale to wszystko jest językiem stworzenia i Bogiem będącym stwórcą.

W jego pismach nie było ateistów. Wszyscy ci ludzie wiedzieli, kim był Bóg i że był stwórcą Boga. Nigdy nie zaprzeczali faktowi, że Bóg był stwórcą.

I tak mówi psalmista: Błogosław duszo moja Pana. O Panie, Boże mój, jesteś bardzo wielki. Odziany jesteś w wspaniałość i dostojność, okrywasz się światłem i szatą, rozpościerasz niebiosy jak namiot.

Ponownie, język kreacji. Więcej o tym, co Bóg czyni w Księdze Hioba, Psalmach i Przysłów, które masz w Księdze Rodzaju. I oczywiście w Księdze Przysłów, język kreacji.

A propos, Księga Przysłów jest pełna teologii stworzenia. Ale szczególnie powołanie mądrości, mądrości pani, w rozdziale 8. Pan posiadał mnie na początku swego dzieła, pierwszym ze swoich dawnych czynów. Wieki temu, zostałem ustanowiony na początku przed początkiem ziemi.

Gdy nie było głębi, zostałem zrodzony. Gdy nie było źródeł obfitujących w wodę, zanim góry zostały ukształtowane, zanim pagórki, zostałem zrodzony, zanim uczynił ziemię z jej polem. Gdy ustanowił świat.

Ponownie, ten sam czasownik stworzenia, który ustanawia. I ponownie, masz to stworzenie, język stworzenia cały czas. Prorocy, prorocy wiedzieli o tym.

Spójrzmy więc na postęp Boga jako stwórcy. Jest on we wszystkich gatunkach. Kiedy dochodzimy do Izajasza, Bóg jest opisany jako, teraz wiemy, że Izajasz mówi o Bogu, Jahwe, jako o Świętym Izraela.

To jego ulubione wyrażenie. Ale jeśli spojrzysz do rozdziału 40, jest boreh , stwórcą, tym, który tworzy. Barah tworzyć, boreh , imiesłów tego, tego, który tworzy.

Więc nie jest tylko zbawicielem, jest także stwórcą. I masz to ciągle i ciągle. Na przykład w Izajasza 40, wersety 25, jest Świętym w wersecie 21.

A potem jest tym, który tworzy w wersecie 26. On troszczy się o ludzkość. Kim jest ten, który troszczy się o ludzkość? To Pan, który stworzył niebiosy i je rozciągnął.

Ja jestem Panem. To ten sam Bóg. Bóg, który zbawia, jest Bogiem, który stwarza, a Bóg, który stwarza, jest Bogiem, który zbawia.

Ponownie używa języka stworzenia w 44:24. Tak mówi Pan, twój Odkupiciel, który cię ukształtował w łonie. Widzisz, idea świętości życia pochodzi wprost z Pisma Świętego.

On jest Bogiem, który kształtuje — kolejny werset stworzenia. Nie jesteśmy stworzeni, nie jesteśmy zrobieni jak, wiesz, jak czwarta fabryka w Detroit, wiesz, na linii montażowej.

Nie, jesteśmy indywidualnie ukształtowani przez rękę Boga. I dlatego mamy wewnętrzną wartość. I oczywiście, On jest jedyny, przez Boga, 48, 18.

Bo tak mówi Pan, boreh , który stwarza. On jest Bogiem, który ukształtował ziemię i niebo. On je utwierdził.

Nie stworzył go pustym. Ukształtował go, aby był zamieszkanym. Ja jestem Pan.

I znowu historia stworzenia w Księdze Rodzaju kończy się dniem szabatu. Barth, Karl Barth mówi , że ludzkość jest zaproszona do udziału w odpoczynku Boga, a nie w dziele twórczym Boga. Teraz Bóg daje nam mądrość do tworzenia, ale zaprasza nas do swojego odpoczynku.

Enuma Elish kończy się zbudowaniem miejsca świętego. Bóg nie uświęca miejsca. On uświęca czas.

On ustanawia dzień szabatu i mówi, aby go święcić. Autor Listu do Hebrajczyków w rozdziale 4 mówi o odpoczynku, do którego możemy wejść tylko wtedy, gdy mamy

właściwą relację z Jezusem Chrystusem. Więc kiedy docieramy do Nowego Testamentu, czy mamy nowego, innego Boga? Nie.

Pisarze Nowego Testamentu, kiedy mówią o Bogu, mówią o Bogu Stwórcy. On jest tym samym. Kiedy Jezus jest pytany o rozwód i ponowne małżeństwo, Jezus odpowiada, wiesz, Mojżesz pozwolił ci to zrobić z powodu zatwardziałości twojego serca.

Ale od początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę. Dlatego ważne jest, aby powrócić do pierwotnego projektu. Ponownie, wszystko, co dzieje się w dzisiejszym społeczeństwie, wiecie, co to oznacza? Kim jesteśmy? Czy jesteśmy mężczyznami i kobietami? Czy istnieje małżeństwo między tym a tamtym? Musimy wrócić do stworzenia.

Musimy wrócić do Księgi Rodzaju. A Jezus nie przedstawia innego Boga. To ten sam Bóg, Bóg Stwórca, który jest tym samym Bogiem, który posłał swojego syna Jezusa Chrystusa, aby umarł za nasze grzechy.

Wcześniej cytowałem Rzymian 1. Bóg objawia się w Piśmie Świętym, a Bóg objawia się w naturze, swojej wiecznej mocy i swojej boskiej naturze. Mówi, że znali Boga. Możesz wiedzieć, że Bóg istnieje, patrząc na jego stworzenie.

Problem polega na tym, że nie możesz tego zaakceptować. Więc niektórzy ludzie nie akceptują tego z powodu braku wiary. Creatio ex nihilo, stworzenie z niczego, to termin ukuty przez Augustyna.

I oczywiście mówiliśmy o Psalmie 33: mocą Pana, słowem Pana, niebiosy zostały stworzone. A Bóg nie potrzebował surowca, więc stworzył z niczego. 1 Tymoteusza 2, kiedy mówi o sprawach wewnątrz kościoła, mówi o tym, że Adam został najpierw uformowany, a potem Ewa.

Autorzy Nowego Testamentu mówią o stworzeniu Adama i Ewy. Nie dopuszczają żadnej teorii ewolucji. Kiedy dochodzimy do Jezusa i stworzenia, znasz historię z Ewangelii Marka, rozdział 4, Jezus uspokaja burzę na Morzu Galilejskim.

Uczniowie pytają, kim jest ten? Kim jest ten? Nawet wiatr i morze są mu posłuszne. Kim jest ten? Co powinni byli stwierdzić? Powinni byli stwierdzić, że to jest Bóg. To jest Bóg, a to jest Bóg stwórca.

A Bóg objawia się jako to. A Jezus objawia się jako stwórca. 1 Koryntian 8, jeden Bóg, jeden Pan.

Ponownie czytam z Kolosan 1, supremację Chrystusa. Na początku było słowo, a słowo było u Boga, a słowem było Bóg. Jan pisze, znowu, wraca do początku.

Na początku było słowo. On czyni wyraźną paralelę do Księgi Rodzaju 1. A potem Jezus wpada w kłopoty w Jana 8, kiedy kłóci się z faryzeuszami i mówi, zanim Abraham był, Ja jestem. On czyni siebie Bogiem.

I dlatego chcieli go ukamienować. Ale Jezus jest Bogiem i objawia się jako Bóg. Ale Biblia nie mówi tylko o stworzeniu, mówi o obietnicy nowego stworzenia.

Izajasz 65, bo oto ja stwarzam nowe niebo i nową ziemię. Izajasz mówi o tym 750 lat przed Jezusem. A w Księdze Objawienia Jan mówi: Widziałem nowe niebo i nową ziemię.

Zatem oczywiste jest, że Stary Testament, który zaczyna mówić o eschatologii, nie znajduje się w Nowym Testamencie. Stary Testament mówi nie tylko o pierwszym przyjsciu Jezusa. Stary Testament mówi o drugim przyjsciu Jezusa.

I bardzo ważne jest, aby je oddzielić. Widziałem nowe niebo i nową ziemię. Bóg Stwórca był aktywny od początku do końca historii.

Dlatego nie można powiedzieć, że Bóg po prostu stworzył, a potem wprawił wszystko w ruch, a potem zostawił nas samych. Nie, nie, nie. Bóg nie jest tylko Bogiem Stwórcą.

On jest Bogiem podtrzymującym, który jest zaangażowany w każdy aspekt naszego życia. Bóg jest Bogiem Stwórcą.

To jest dr Tiberius Rata w swoim nauczaniu o teologii Starego Testamentu. To jest sesja 2, Bóg jako Stwórca.